



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

LXXXIX. Constitutiones, & Declarationes ad Regulam Monachorum
Congreg. Cassinensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](#)

tembris pro R. P. Ludovico Barbo, nostræ Congregationis præcipuo directore.

2. Fiant præterea annuatim tria Anniversaria conventionaliter: unum pro animabus nostra Congregationis: aliud pro Benefactoribus nostris defunctis: tertium pro Benefactoribus vivis, dicendo Missam pro peccatis, qua Anniversaria celebrentur per Monaeteria nostræ Congregationis post primum diem Septembribus diebus, quibus habilius celebrari poterunt.

3. Post festum vero omnium Sanctorum Monachorum prima die non impedita, recitetur conventionaliter integrum officium Defunctorum, & Missa item canetur pro Defunctis nostra Congregationis.

4. Laudamus item piam eam consuetudinem, qua in aliquibus nostris Monasteriis jam recepta, & ad ea cætera quoque Monasteria extendi jubemus; ut scilicet singulo quoque anno aliqua die non impedita mensis Decembribus conventionaliter recitetur integrum Officium Defunctorum, & similiter canetur Missa pro nostris Religiosis in eodem Monasterio Defunctis &c.

Finis.

§. 2. Hinc est, quod nos perpetua, atque inviolabili præfertarum Declarationum, & Constitutionum firmitati, robori, & efficacia, quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine omnes, & singulas declarationes ad Regulam S. Benedicti, & Constitutiones præsertas tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolica firmatatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes & singulos, tam juris, quam facti, & solemnitatum quarumcumque in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet, etiam quantumvis formales, & substanciales defectus, etiam si tales sint, ut nonnisi facta de eis specifica, & individualia mentione sanari possint, si qui in præmissis principaliter, vel accessorie intervererint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi valent plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, & abolemus.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Declarationes, & Constitutiones præsertas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod dilecti filii Superioris, & Monachi dictæ Congregationis Casinensis, aliive quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætententes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & audit, neque Causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint, adducere, specificare, & justificare fuerint, aut ex alia quacunque, etiam quantumvis juridica, legitima, pia, & privilegiata Causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enorimissimæ, & totalis laetionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatris vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliote quolibet, etiam quantumvis formalis, & substancialis, individualiæ mentionem, & expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutions in integrum, aliudque quocumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impretrari, aut impretrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integratos effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque

spectabat, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectice inviolabiliter, & inconcussæ observari.

§. 4. Sicque in præmissis, & non aliter censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Apostolica Sedis Nuntios, aliote quoilibet, quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuiilibet quavis alteri judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquaque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellaria Apostolica Regula de jure quæsto non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, aliisque quibusvis etiam Jura mento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis, quoque Indultis, & Literis Apostolicis eidem Congregationi, ejusque Superioribus, Monachis, & personis, aliisque quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias in contrarium præmissorum conceisis, ac pluries, & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatæ, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia exquisita forma ad hoc servanda fore, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum esse, ut hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, cæteris que contraria quibuscumque.

§. 6. Volumus autem ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die XXII. Novembbris MDCLXXX. Pontif. nostri Anno Quinto.

Mandatur, ut in toto Statu Ecclesiastico serventur statuta successiones ab intestato agnatis masculis deferentia.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

P Astoralis Officii debitum, quo universis præsertim vero populis nostra curæ, & sollicitudini, etiam in temporalibus creditis tenemur, exigit, ut ea provideri, statui, ordinari, & declarari debeant, per quæ illorum commodis, utilitatibus, quieti, & tranquillitati consultum sit, liuumque dispendia, & incommoda, quantum fieri potest, tollantur, & cessent.

S. I. Cum

Forum spe-
cifica dero-
gatio.

LXXXIX.

Dat. 16. Nov.
1680. An. 5.

Exordium.

1680.
Praefata Statuta recentur.

S. 1. Cum itaque in nostra Urbe, peneque in omnibus aliis Civitatibus, Oppidis, & locis nostris, & Sanctæ Romanae Ecclesiæ Status, & distinctionis temporalis Italæ ordinata sint, atque vi-geant statuta, seu decreta, aliæ leges, & ordinationes, Apostolica expressa, vel tacita, sive a jure præsumpta confirmatione, & approbatione munita, per quæ, ut agnationum, & familiarium nobilitas, & decor, medianibus bonis, & deditiis conserventur, intestatae successiones agnatis masculis, exclusis foeminiis, aliisque per eas cognatis intra certos respectiæ gradus deferuntur. Compertum vero sit, quod nonnullæ Doctorum, & Tribunalium interpretationes, ac limitationes, vel restrictiones præmissorum finem a populis, juxta eorum, ac regionis antiquos, & continuatos mores, impediunt, præfataque leges, ac provisiones pene inanæ reddunt, sive frequentes producunt lites, perturbationes, incommoda, & dispendia, adeout quandoque expeditat potius non deferri, nec aperiri successionis beneficium, quod ita in maleficium, propriæ assis iucturam convertitur; unde propterea iidem populi praefati nostri Status Ecclesiastici, tam immediati, quam mediati Italæ apud nos eorum voluntatem, ac desiderium explicantes, preces迫rexerunt, ut desuper opportune providere dignaremur, præfatorumque statutorum, ac legum, seu provisionum, generalem, ac indefinitam observantiam, prout jacent, & disponunt, demandaremus, quibuscumque Doctorum, & Tribunalium rejectis interpretationibus, adeout universalis, ac uniformis in quolibet loco sit ordo succedendi ad priorum respectiæ statutorum, & legum normam, seu præscriptum.

S. 2. Hinc nos præmissorum populorum, qui Nobis, & Apostolicæ Sedi etiam in temporalibus, tam immediate, quam mediate crediti sunt, commodo, utilitati, quieti, & tranquillitatí, quantum fieri potest, consulere cupientes eorumque votis, & supplicationibus annuere volentes. Motu proprio, ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnium, & singulorum statutorum, decretorum, legum, constitutionum, & provisionum hujusmodi in dicta nostra Urbe, & universo nostro, & Sedis Apostolicæ Statu Ecclesiastico immediato, & mediato existentium tenores pro expressis habentes, perinde ac si de illis expressa, specialis, & individua mentio facta esset, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, mandamus, decernimus, & statuimus, ut in successionibus posterum, & post presentium publicationem aperiendis, & deferendis illa statuta, decreta, leges, Constitutiones, & ordinationes, quæ in praefatis nostris Urbe, & Statu Ecclesiastico expressam in forma specifica, vel etiam in sola forma communii Apostolicam habeant confirmationem, & approbationem, sive illam habeant tacitam, & præsumptam, quæ ex juris dispositione ob longissimi temporis observantiam inducit, generaliter, & indefinite, prout jacent, ac disponunt ad favorem masculorum de agnatione, in universo ase attendi, & servari debeant quacumque sublata consideratione, vel differentia bonorum, eorumque situationis, intra, vel extra territorium, ubicumque existant, & sive sint libera, & allodialia, seu feudalia, vel emphyteutica, seu livelloria, etiam de directo dominio Ecclesiasticorum, Monasteriorum, & piorum locorum, seu personarum Ecclesiasticarum, ubi lex investituræ non obstat, quæ salva remaneat.

Nec obstant bonorum differentia, eorumque situs; bene vero lex investituræ, si sit contraria. Item nec subiectio, & exemptio personarum cuiuscumque generis.

Regularibus utriusque sexus, aut de Ecclesiis, & Monasteriis, aliisque personis, & locis Ecclesiasticis, vel alias quomodolibet exemplis, & privilegiatis, quantumvis expressa, & speciali nota dignis.

S. 3. Dum non ex ipsorum statutorum, vel statuentium aliqua jurisdictione, vel potestate, sed ex nostra dumtaxat Apostolica auctoritate hunc succedendi ordinem in dicto nostro statu immediato, & mediato Italæ, ex justis causis animum nostrum digne moventibus servari volumus, ac statuimus, attenta solum, ac generaliter naturali qualitate agnationis, & sexus pro dicto fine assequendo. Nullaque etiam ratione habita mixtura personarum non exclusarum in medio existentium, aliave qualitate, ob quam hujusmodi statutorum, & legum cœlestis, & reversionis ad jus commune prætendi valeat, adeout unicum, uniforme, ac universale sit jus, & ordinatio successionis ad ipsorum respective statutorum præscriptum, ex praefato agnationis favore. Quodque in quolibet casu dubio, & quomodolibet disputabili favore masculorum de agnatione in exclusionem foeminarum, & cognatorum, tam ascendentium, etiam matris, quam descendenterum, & collateralium, hujusmodi legum & statutorum interpretatione facienda sit. Ubi vero contingat non verificari statutorum, personarum, & bonorum unionem, similitudinem, & combinationem, quam attendi, ac servari debere decernimus, vel quod non adhuc statuta personarum, sive illa extantia, ob enunciatas Doctorum, & Tribunalium interpretationes, aut alias quomodolibet suum non fortiantur effectum, tunc sublata (ut præmissum est) omni differentia exemptionis, & subjectionis personarum, & bonorum reflective, generaliter, & prout jacent, attendi, ac servari volumus, decernimus, & mandamus statuta locorum, in quibus bona existunt, ac possidentur, sive agatur de bonis stabilibus, sive de mobilibus, censibus, locis montium, officiis vacabilibus, nominibus debitorum, juribus, & actionibus, & aliis, quamvis de illis esse dignoscatur, quæ loco non circumscribuntur, sed personam sequuntur, & quamvis tam decedentes, quam excludeentes, & exclusi exteri sint, Nobis, & Sedi Apostolica in temporalibus non subditi, dum etiam exteri acquirent, ac retinente praefata bona, & juxta in predictis Urbe, & statu cœsentur (contraria voluntate expresse non declarata) in animo habuisse hujusmodi bonorum, & jurium successionem regulari debere, juxta leges, & ordinationes locorum, in quibus existunt, ac retinentur, prout hunc animum præsumendum esse decernimus, statuimus, & declaramus. Quæ vero de intestatis successionibus haec tenus, ut supra, statuta, & disposita sunt, in testamentariis quoque successionibus attendi, & observari debere volumus, ac statuimus, quacumque pariter bonorum, & personarum differentia, & consideratione, ut supra, sublatis, in iis casibus, in quibus eadem statuta, & leges locales in hac specie testatae successionis masculorum de agnatione favore disponunt; quoties decedenterum contraria expressa voluntas non adveretur.

S. 4. Non intendimus autem per præsentem Constitutionem, atque in ea disposita, in aliquo derogare, & præjudicare Constitutionibus Apostolicis rec. mem. nostrorum prædecessorum, Sixti Papæ V., Clementis Papæ VIII., Pauli Papæ V. Urbani Papæ VIII. Innocentii Papæ X., & Alexandri Papæ VII., & aliorum, si qua adhuc, super inhabitatione forenum dicto nostro, & Apostolica Sedis dominio in temporalibus non subsectorum, qui statutis temporibus ad habitandum non veniant, & non observent ea, quæ in eisdem Constitutionibus disponuntur, ac

Nec pariter mixtua in medio existentium personarum non exclusarum.

Quemadmodum nec etiâ dubium.

At si deficit combinatio statutorum uniusque loci personarum, & bonorum, tunc servetur statuta locorum, in quibus sunt bona.

Cujuscumque ea sint generis.

Et personarum, dummodo bona habeant in Statu, nec de earum contraria voluntate constet.

Prædicta omnia culto diantur etiâ in testamentariis successionibus si decedenterum voluntas expresse contraria non fuerit.

ANNO
1680.
& 1681.

Clausulæ.

Eximuntur
Constitutio-
nes pro Fo-
renibus.

354

INNOCENTIUS UNDECIMUS.

demandantur; sed illæ salvæ, integræ, & in suo
robore, ac firmitate permaneant.

S. 5. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fun-
gentes, & etiam caularum Palatii Apostolici Au-
ditores, ac Sanctæ Romanae Ecclesie Cardina-
les, etiam de latere Legatos, seu Vicelegatos,
aut Camera Apostolica Præsidentes, & Clericos,
& quoscumque alios, sublata eis, & co-
rum cuilibet quavis alter judicandi, & interpre-
tandi facultate, & auctoritate, ubique loco-
rum judicari, & definiri, ac sententiari debere;
necnon quicquid secus super his a quoquam qua-
vis auctoritate scienter, vel ignoranter contige-
rit attentari, irritum, & inane decernimus. Ut
autem præsentes ad notitiam omnium deducan-
tur,

S. 6. Volumus, & eadem auctoritate Aposto-
latica statuimus, & ordinamus, quod illarum
transumptis, etiam per impressionem factis ma-
nu alicujus Judicis, seu Prælati aut alterius per-
sona in dignitate Ecclesiastica constituta subscrip-
tis, & sigillo alicujus Notarii publicis munitis,
quemadmodum adhibetur originali, si præfen-
taretur, ubique adhibeatur, tam in judicio, quam
extra illud, plena, & indubitate fides.

Datum Rome apud Sanctam Mariam Majorem
Anno Incarnationis Dominica MDCLXXX.
sextodecimo Kal. Decembri, Pontificatus no-
strí Anno Quinto.

Placet Motu proprio B.

XC.

Confirmantur quædam Constitutiones Monac-
horum Congregationis Hispaniarum Ordinis
Sancti Benedicti.

Hujusmodi Constitutiones immutant antiquas, que
etiam antea plures immutatae fuerunt. Vide Urb.
VIII. Conf. ed. 1624., Decemb. 3. Ejusdem Conf.
ed. 1624., Aug. 23., & Clem. IX. Conf. ed. 1667.
Decemb. 15.

Dat. 30. Jän.
1681. An. 5.

A Paulo V.
confirmatae
fuerunt non-
nullæ recentes
Constitutio-
nes a Ca-
pitulo Gene-
rali editæ.

Capitulum
jam antea re-
cepereat fa-
cilitatem im-
mutandi, &
novas con-
dendi Con-
stitutiones a
Greg. XIII.
& iterum
postea ab
Urb. VIII.

Eadem au-
toritate no-

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas
Generalis, & Monachi Congregationis His-
paniarum Ordinis S. Benedicti, quod dudum vi-
delicit die 19. Decembri 1611. nonnullæ recentes
Constitutiones, quæ prævia derogatione anti-
quarum, ex commissione ejusdem Congregationis
in Capitulo Generali anno præcedentis 1610.
in Monasterio Sancti Facundi de Sahagum cele-
brato factæ, editæque fuerant, a fel. rec. Paulo
Papa V. Prædecessore nostro per quadam suas
in simili forma Brevis Literas specificè confirma-
tæ, atque approbatæ fuerunt. Verum quia per
rec. mem. Gregorium XIII. quarto idus Februa-
rii Anno Incarnationis Dominicae 1572., & suc-
cessive per Urbanum VIII. Romanos Pontifices
prædecessores pariter Nostros tertio nonas Julii
1624. ex voto Congregationis tunc existentium
S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus
Episcoporum, & Regularium præpositæ tributa,
& respective confirmata, ac de novo concessa
fuerat facultas Capitulo Generali dictæ Congre-
gationis Hispaniarum quotiescumque temporum
opportunitas, & rerum vicissitudo exposcere vi-
deretur, vel experientia ipsa doceret, Con-
stitutiones Capitulares hujusmodi, etiam a Sede
Apostolica confirmatas immutandi, & revocan-
di, aliasque de novo faciendi, quas magis con-
gruere eidem Capitulo videretur, prout in ipso-
rum Gregorii, & Urbani prædecessorum Literis
desuper expeditis dicitur contineri. Ideo inhæ-

rendo facultati hujusmodi Capitulum Generale
ejusdem Congregationis Hispaniarum nonnullas
condidit Constitutiones, per quas aliquæ ex su-
pradicis a Paulo prædecessore confirmatis im-
mutabantur, & alterabantur, quas etiam dius
Urbanus prædecessor die 3. Decembri ejusdem
 anni 1624. confirmavit. Sed cum postea in se-
quenti Capitulo recessum fuisset ab illis, & De-
cretum, quod observarentur dictæ priores Con-
stitutiones a Paulo prædecessore confirmatae, ita
tamén, ut ibi in eisdem prioribus Constitutionib-
us electio Abbatiarum demandabatur novem
tantum Diffinitoribus, in futurum adderentur
alii sex Electores, qui forent illi sex Monachi,
ad quorum favorem immediate post novem su-
pradicatos ad Diffinitoribus gradum plura fuissent
data suffragia; haec pariter Constitutiones die 23.
Augusti 1628. ab eodem Urbano prædecessore
confirmatae fuerunt. Cumque etiam inter cæ-
teras Constitutiones a memorato Paulo præde-
cessore, ut preferitur, confirmatas statutum lege-
retur, quod Abbatia inter unum, vel aliud Ca-
pitulum intermedia vacantes ab Abbe Generali
, tribusque Diffinitoribus, una etiam cum
Abbate viciniорibus loco ubi Abbas Generalis
prædictus de vacacione certior factus fuisset, pro-
viderentur: verum plures experientia Magistri,
compertum fuisset, quod propter Diffinitorum
distantiam, admodum difficile reddebantur, & in
longum protrahebantur hujusmodi electiones:
ideo utendo eisdem facultatibus per prefatos
Gregorium, & Urbanum prædecessores conce-
fis, eadem Congregatio in sequentibus Capitulis
Generalibus disposita, ac ordinavit, ut supradictæ
electiones in casu magis distantia dictorum
trium Diffinitorum, cum voto quatuor solum-
modo Abbatum loco de quo supra proximorum
fieri possent, cum declaratione, quod in
æquali distantia Diffinitores Abbatibus præfer-
rentur; & quod in æquali distantia censeretur
esse Diffinitor qui octo tantum leuis plus quam
Abbas distaret; quodque absentibus a suis Monas-
teriis Abbatibus, idem votum haberent pro elec-
tione dictarum vacationum Monachi Capitula-
res dictorum proximorum Monasteriorum, qui
haberentur in antelationibus juxta suos gradus.
Hocque etiam a p[ro]p[ter] mem. Clemente Papa IX.
prædecessore nostro per quasdam suas pariter in
forma Brevis die 15. Decembri 1667. expedi-
tas Literas confirmatum fuit. Porro in vim pa-
riter ejusdem facultatis commutandi Constitutio-
nes a Gregorio XIII. concessa, & ab Urbano
VIII. prædecessoribus nostris præfatis confirma-
ta, pluribus in Capitulis Generalibus, com-
perto per experientiam, quod nonnullæ ex dictis
Constitutionibus, ut supra, a Paulo prædecessore
confirmatis, & quædam aliae postmodum factæ,
non erant Religioni proficæ, nec de facili practi-
cabilis, aliaque ex antiquis immutatae, alia-
que noviter confecta fuerant Constitutiones, ac
etiam diversimode ab aliis, ut supra confirmatis,
in eisdem Capitulis plures fuit observatum, &
principiū quod infra scripta, videlicet.

S. 1. Primo circa numerum Capitularium sta-
tutum fuit, ut in antiquis Constitutionibus, &
in Brevi Pauli V. illarum confirmatorio, quod
non sint plures Capitulares, quam Generalis, qui
in illo Capitulo terminat suum Officium; illi
etiam, qui Generales extiterunt: qui actualiter
sunt Abbates, five Præsidentes Monasteriorum:
Diffinitores immediate præcedentis quadriennii,
quod in illo terminatur Capitulo: Magistri, &
Prædicatores Generales: et si aliquis fuerit Con-
cionator Regius, & per Universitatem Salmant-
icensem de licentia Congregationis, & ejus
sumptibus Laureati: & qui in illa fuerint, ut Con-
stitutio disponit Cathedratici: Socius, five Co-
mes Generalis: ejus Secretarius: Procurator Ge-
neralis Romanae Curiæ in solo Capitulo, quod
fuerit

ANNO
1681.
væ quædam
Constitutio-
nes conditæ
fuerunt a Ca-
pitulo, &
confirmatae
ab Urb. VIII.

Nova immu-
tatio circa
electio-
nem
Abbatum ab
eodem Urbano
confir-
mata.

Alia innova-
tio circa ea-
dem electio-
nem Abba-
tum a Clem.
IX. confir-
mata.

Rursum plu-
ries Con-
stitutiones im-
mutantur, &
aliae de novo
conficiuntur,
ut infra.

Quot, & qui
esse debent
Capitulares,